

27 januari 2020

Geachte Vlaamse regering,

U kan ons gerust een bende naïevelingen of idealisten noemen, maar in mei 2018 (jawel) schreven we ons in voor het objectief examen van provinciegouverneur Oost-Vlaanderen. Met een grote openheid en vertrouwen in de procedure en een oprechte goesting om deze mooie provincie te vertegenwoordigen.

Tijdens de zomer van 2018 slaagden we met 15 kandidaten voor deze objectieve selectieprocedure. Op 24 oktober 2018 werden we ontboden op het Martelarenplein voor een gesprek met een aantal van uw ministers. Aangezien alle geschikte kandidaten, voorgesteld door selectiekantoor Ascento, opgeroepen werden, kunnen (?) of mogen (?) we ervan uitgaan dat we allen uitgenodigd werden met het oog op een benoeming zoals vermeld in het selectiereglement. Niet, zo blijkt. De week erna werden we via de pers getuige van een politiek moddergevecht over de meest geschikte kandidaat. De Vlaamse Regering bleek niet in staat een beslissing te nemen. Nadien werd het meer dan één jaar stil rond de procedure – op een aantal commissiezittingen in het Vlaams Parlement na en af en toe een steekvlammetje in de pers. Jullie hadden over deze procedure precies een collectieve ‘omerta’. Anderhalf jaar geen communicatie, geen inzicht in de eigen resultaten. Meer dan één jaar een provincie zonder volwaardige gouverneur. Tot op 6 december 2019 uiteindelijk de abrupte beslissing viel tot stopzetting van de objectieve benoemingsprocedure. Onder het mom van een wijziging in de functie van gouverneur, vervalt men terug in de oude politieke benoemingscultuur. Met enige West-Vlaamse nuchterheid voegde prof. Carl Devos er op Radio 1 cynisch aan toe dat “we nu tenminste het voordeel van de duidelijkheid hadden”. Terwijl objectiviteit ons nu net de meest ondubbelzinnige weg leek, los van de gebruikelijke achterkamerpolitiek.

Het grote publiek kent ons niet. De meesten van ons hebben discreet in alle stilte de procedure afgewacht. Je wist immers nooit. Opnieuw naïef? Na de verkiezingen van oktober 2018 zagen we nieuwe gemeenteraden geïnstalleerd worden, nieuwe burgemeesters benoemd worden. Lokale besturen, burgers, organisaties, bedrijven gingen verder, werkten verder. Aan een betere mobiliteit, betere woonkwaliteit, een beter milieu en andere uitdagingen. Daarna volgden de federale, Vlaamse en Europese verkiezingen. Hopelijk is het niet-beslissen of de onmogelijkheid om tot een compromis te komen, niet exemplarisch voor onze regering(en).

Ondertussen ontwikkelt de technologie zich razendsnel in onze transformatie naar een industrie 4.0, er ontstaan nieuwe organisatie- en samenlevingsmodellen en we baseren ons meer en meer op objectiverende data voor bedrijfsvoering, beleidsvorming en -evaluatie. *Evidence-based* aanwervingsbeleid is hiervan een voorbeeld. Behalve - blijkbaar - voor benoemingen van sommige topambten in dit land. Daar willen jullie niet de weg van de vernieuwing volgen. Innovatie is blijkbaar enkel weggelegd voor andere sectoren, niet voor jullie eigen besluitvorming.

Toegegeven: de benoeming van de provinciegouverneur van Oost-Vlaanderen zal slechts een voetnoot zijn in de (Belgische politieke) geschiedenis, daar zijn wij ons van bewust. En ja, er zullen altijd critici zijn die wellicht zullen zeggen: “en dan? Je weet toch op voorhand waar je aan begint als je voor dat soort functies solliciteert?” Als je als burger geen vertrouwen meer kan hebben in de eigen wetten en decreten, waarin dan wel nog?

Voor ons is het nochtans simpel. Wij gunnen het de beste kandidaat of kandidate. De functie is *as such* niet politiek. Verander de regels niet om de eigen achterban te dienen. Het krampachtig vasthouden aan de eigen machtsstructuren - onder het mom van een vertrouwensband - heeft nog weinig uitstaans met het algemeen belang. De zogenaamde functiewijziging is een doorzichtig manoeuvre, een onhandige manier en een excuus om de procedure stop te zetten omdat u niet kon beslissen op basis van een short list van competent bevonden kandidaten. U viel terug op een oude gewoonte, op wat u kent: de aloude politieke benoemingscultuur.

Mocht u het ons vandaag vragen: we doen opnieuw mee aan een objectieve procedure. Omdat we erin geloven: de juiste man / vrouw op de juiste plaats. Weliswaar gebaseerd op een meer vergelijkende selectie. Op basis van ervaring, visie en een objectief assessment. We wensen heldere regelgeving én een heldere toepassing. Weg plat politiek spel. Welkom transparante regels en oprecht gemotiveerde besluitvorming, als bouwstenen voor een welvarend land. Geachte Vlaamse regering: neem uw regels en ambtenaren au sérieux, dan neemt de burger u vanzelf ook au sérieux.

Ondertussen heeft Oost-Vlaanderen al meer dan één jaar geen gouverneur. We onderstrepen nog steeds de meerwaarde van een verbindende gouverneur, nu meer dan ooit. Een bemiddelaar voor de provincie van vandaag en morgen. Voor alle Oost-Vlaamse burgers, ondernemers, organisaties en politici van alle niveaus. Een gouverneur die onder meer bouwt aan sterke lokale besturen, aan performante hulpverlenings- en politiezones, efficiënte waterhuishouding ... Een gouverneur die ook een publieke rol op zich neemt, voor zowel het lokale, provinciale, Vlaamse en federale bestuursniveau. Door het verloop van de feiten inzake de benoeming is de geloofwaardigheid van de functie van gouverneur aangetast. Onverdiend en onterecht.

Onze collectieve nieuwjaarswens: objectieve benoemingsprocedures binnen alle overheidsniveaus. U zal zichzelf hiermee een hoop tijd en geld besparen. Heeft u dat niet hard nodig in deze tijden van besparing?

Getekend,

kandidaat-gouverneurs provincie Oost-Vlaanderen op basis van een objectieve procedure,
Elke Allaert - Jo Briens - Björn Heirbrant - Peter Hertog - Wim Leerman - Peter Vansintjan - Lynn Van Houtte.